

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακή Ε' Λουκά - Αγίων Κοσμά και Δαμιανού

1 Νοεμβρίου 2026

Απόστολος - ΠΡΟΣ Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΒ' 27-31, ΙΓ' 1-8

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὗς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφῆται; Μὴ πάντες διδασκαλοὶ; μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Απόστολος - Μετάφραση, ΠΡΟΣ Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΒ' 27-31, ΙΓ' 1-8

Ἀδελφοί, εσεῖς ὅλοι μαζί αποτελεῖτε το σῶμα του Χριστοῦ, καὶ εἰστε μέλη του, ὁ καθένας σας χωριστά. Γι' αὐτό στην ἐκκλησία ὁ Θεός τοποθέτησε τὸν καθένα στην ὀρισμένη του θέση : πρῶτα ἐρχονται οἱ ἀπόστολοι, σε δεύτερη θέση οἱ προφῆτες, σε τρίτη οἱ διδάσκαλοι, καὶ ἀκολουθοῦν οἱ θαυματουργοί, οἱ θεραπευτές, αὐτοὶ που παραστέκονται στις ἀνάγκες, οἱ διαχειριστές, ὅσοι λαλοῦν διάφορα εἶδη γλωσσῶν. Δεν εἶναι ὅλοι ἀπόστολοι οὔτε ὅλοι προφῆτες οὔτε ὅλοι διδάσκαλοι. Δεν εἶναι ὅλοι θαυματουργοί οὔτε ὅλοι θεραπευτές οὔτε ὅλοι λαλοῦν γλώσσες κι οὔτε ὅλοι ξέρουν πῶς νὰ τις ἐξηγοῦν. Ὁ ζήλος σας, μάλιστα, πρέπει νὰ στρέφεται πρὸς τὰ σημαντικότερα χαρίσματα. Σας δείχνω κι ἓναν πολὺ ἀνώτερο ἀκόμα δρόμο : Ἀν μπορῶ νὰ λαλῶ ὅλες τις γλώσσες τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμα καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ δεν ἔχω ἀγάπη γιὰ τοὺς ἄλλους, οἱ λόγοι μου ἀκούγονται σαν ἦχος χάλκινης καμπάνας ἢ σαν κυμβάλου ἀλαλαγμός. Κι αν ἔχω τῆς προφητείας τὸ χάρισμα κι ὅλα κατέχω τὰ μυστήρια κι ὅλη τὴ γνώση, κι αν ἔχω ἀκόμα ὅλη τὴν πίστη, ἔτσι πὺ νὰ μετακινῶ βουνά, ἀλλὰ δεν ἔχω ἀγάπη, εἶμαι ἓνα τίποτα. Κι αν ἀκόμα μοιράσω στους φτωχοὺς ὅλα μου τὰ υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στὴ φωτιά τὸ σῶμα μου γιὰ νὰ καεῖ, ἀλλὰ δεν ἔχω ἀγάπη, σε τίποτα δεν μ' ὠφελεῖ. Εκείνος που ἀγαπάει ἔχει μακροθυμία, ἔχει καὶ καλοσύνη· ἐκεῖνος που ἀγαπάει δεν ζηλοφθονεῖ· ἐκεῖνος που ἀγαπάει δεν κομπάζει οὔτε περηφανεύεται· εἶναι ευπρεπής, δεν εἶναι ἐγωιστής οὔτε ευερέθιστος· ξεχνάει τὸ κακό που τοῦ ἔχουν κάνει. Δεν χαίρεται γιὰ τὸ στραβό που γίνεται, ἀλλὰ μετέχει στὴ χαρὰ γιὰ τὸ σωστό. Εκείνος που ἀγαπάει, ὅλα τὰ ἀνέχεται· σε ὅλα ἐμπιστεύεται, γιὰ ὅλα ἐλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει. Ποτέ ἡ ἀγάπη δεν θα πάψει νὰ ὑπάρχει.

Ευαγγέλιο - ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΙΣΤ' 19-31

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

Ευαγγέλιο - Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΙΣΤ' 19-31

Εἶπε ὁ Κύριος: Κάποιος ἄνθρωπος ἦταν πλούσιος, φορούσε πολυτελή ρούχα καὶ τὸ τραπέζι τοῦ κάθε μέρα ἦταν λαμπρό. Κάποιος φτωχὸς ὅμως, που τον ἔλεγαν Λάζαρο, ἦταν πεσμένος κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πλουσίου, γεμάτος πληγές, καὶ προσπαθοῦσε νὰ χορτάσει ἀπὸ τὰ ψίχουλα που ἔπεφταν ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ πλουσίου. Ἐρχονταν καὶ τὰ σκυλιὰ καὶ τοῦ ἐγλείφαν τὶς πληγές. Κάποτε πέθανε ὁ φτωχός, καὶ οἱ ἄγγελοι τον πήγαν κοντὰ στὸν Ἀβραάμ. Πέθανε κι ὁ πλούσιος καὶ τον ἔθαψαν. Στὸν ἄδη που ἦταν καὶ βασανιζόταν, σήκωσε τὰ μάτια του καὶ εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ κοντὰ του τὸν Λάζαρο. Τότε φώναξε ὁ πλούσιος καὶ εἶπε: «πατέρα μου Ἀβραάμ, σπλαχνίσου με καὶ στείλε τὸ Λάζαρο νὰ βρέξει με νερὸ τὴν ἀκρὴ τοῦ δάχτυλό του καὶ νὰ μου δροσίσει τὴ γλῶσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ' αὐτὴ τὴ φωτιά». Ὁ Ἀβραάμ ὅμως του ἀπάντησε: «παιδί μου, θυμήσου ὅτι ἐσύ ἀπόλαυσες τὴν εὐτυχία στὴ ζωὴ σου, ὅπως κι ὁ Λάζαρος τὴ δυστυχία. Τώρα λοιπὸν αὐτὸς χαίρεται ἐδῶ, κι ἐσύ υποφέρεις. Κι ἐκτὸς ἀπ' ὅλα αὐτά, ὑπάρχει ἀνάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ὥστε αὐτοὶ που θέλουν νὰ διαβοῦν ἀπὸ 'δῶ σ' ἐσὰς νὰ μὴν μποροῦν· οὔτε οἱ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ περάσουν σ' ἐμάς». Εἶπε πάλι ὁ πλούσιος: «τότε σε παρακαλῶ, πατέρα, στείλε τον στο σπίτι τοῦ πατέρα μου, νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς πέντε ἀδελφούς μου, ὥστε νὰ μὴν ἐρθοῦν κι ἐκεῖνοι σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν τόπο τῶν βασάνων. Ὁ Ἀβραάμ του λέει: «ἔχουν τὰ λόγια τοῦ Μωυσή καὶ τῶν προφητῶν· ἀς υπακούσουν σ' αὐτά». «Ὁχι, πατέρα μου Ἀβραάμ», του λέει ἐκεῖνος, «δεν ἀρκεῖ· ἀλλὰ ἀν κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς πάει σ' αὐτούς, θὰ μετανοήσουν». Του λέει τότε ὁ Ἀβραάμ: «ἀν δεν υπακύνε στα λόγια τοῦ Μωυσή καὶ τῶν προφητῶν, ἀκόμη κι ἀν ἀναστηθεῖ κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, δεν πρόκειται νὰ πεισθoύν».

1 Νοεμβρίου 2026, Ἐκδοση Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία

Πηγή: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, Ἐκδοση Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Εκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαὴλ Μαλιάπης